

Ne bo zgrešila. Dobrotljiva roka
Nebeškega Očeta pa spolnila
Bo vroče želje svojega otroka.

V Gradcu je zopet opravljal svojo službo, pa ne dolgo, kajti znova je zbolel in moral v začasni pokoj. Nekaj časa se je zdravil pri Sv. Petru pri Gradcu, a dne 4. avgusta lanskega leta se je preselil k Mali Nedelji. Tjekaj je že kot dijak zahajal, odkar se je seznanil z gostoljudno Kosijevo in Kocbekovo rodbino in tudi z drugimi rodbinami. Ko je sem dospel, je rekel: »Tukaj še mi je zadnje upanje, da ozdravim, in če tega ne, pa želim vsaj tukaj med vami počivati.« Čutil se je srečnega vsakokrat, kedar je bival pri Mali Nedelji, kjer sta nekdaž županovala slovenska župana Radoslav in Godomer, kjer je deloval in umrl vzgledni rodoljub, župnik Krempelj.

Upanje, da bi še ozdravel, mu je vedno bolj ginevalo, lotila se ga je jetika in vedno slabejši je postal. Vrla Kocbekova rodbina, pri kateri je ležal bolan, je storila vse, da bi Božidarju ohranila življenje, toda nič ni pomagalo. Ko se je dne 11. avg. odkril Krempeljev spomenik, se je tudi on hotel udeležiti lepe narodne slavnosti. Bil je že zelo slab, vendar je šel opiraje se na svojega prijatelja Slavka K. Toda radi obilne množice ni mogel videti spomenika, postalo mu je slabo in moral je takoj domov zopet v postelj, in srčna želja, da bi si ogledal spomenik tega znamenitega narodnega buditelja, se mu tudi pozneje ni spolnila.

Bolezen je hitro napredovala. Spoznal je, da ni več rešitve zanj, zato se je udal v božjo voljo in se lepo pripravil na smrt. Večkrat je prejel v boleznih z veliko pobožnostjo presv. Rešnje Telo, zadnjikrat dne 15. jan. nekoliko pred smrtjo. Ko je zadnjič prejel Gospoda nebes in zemlje v svoje srce, je rekel materi Kocbekovi: »Sedaj pa le vedno ostanite pri meni, toda nič me ne poprašujte, ker me motite.« Božidar je bil vtopljen v pobožno molitev. Ob poldne se je čvrstvo izmolil angeljsko čiščenje, na to pa nekoliko zaspal. Ko se prebudi, zakašlja, kri se mu prikaže iz ust, on glavno vzdigne in zopet položi, potem pa zatisne oči in skoraj smehljaje brez vsakega trpljenja lepo v Gospodu zaspi ob pol dveh popoldne v 28. letu svoje starosti. Mirna in lahka pa srečna je bila njegova smrt, ki ga je rešila pozemeljske bede. Na njem so se spolnile besede sv. pisma: »Njemu, ki se Boga boji, se bo dobro godilo zadnje uro in bo oblagodarjen v dan svoje smrti.« (Sir. 1, 13.).

Njegov pogreb, ki se je vršil dne 17. jan., je bil v resnici veličasten. Prihiti so njegovi bližnji rojaki in znanci in vsa Mala Nedelja je bila na nogah. Kdor je le mogel, je prihitel ta dan skazat Božidarju še zadnjo čast. Slov.-goriška godba pa mu je zaigrala nekoliko žalostink. Slehernega so solze polile, ko so njegovo truplo zagreblili in marsikdo je vzdihnil: »Škoda mladega gospoda!« Tu ne smem pozabiti vrle Kocbekove rodbine, ki je bolnega Božidara velikodušno vsprejela v svojo skrb. Hvala vam srčna za vse, kar je storila mojemu nepozabnemu prijatelju, posebno se Kocbekovi Miciki, ki mu je ves čas njegove boleznij ljubeznivo stregla, potem Kosijevim in sploh vsem drugim!

(Konec prih.)

Smešnica. Neki ogerski žid je prišel v Marijino Celje. Zanimala ga je samo tamošnja zakladnica. Ko si jo ogleduje, zapazi med drugimi dragocenostmi tudi srebrno miš. »Kdo pa je to miš daroval?« upraša zakladnika. »Pobožni Ogri, ker so jih miši neki hudo nadlegovale«, odgovori mu zakladnik. »Pa je kaj pomagalo?« hitro upraša žid. »Gotovo ne, odvrne zakladnik, drugače bi Ogri že davno poslali semkaj tudi srebrnega žida.«

Razne stvari.

Domače. (Milostlj. knezoškof) so se odpeljali v nedeljo na Dunaj, da se udeležijo škofovskega posveto-vanja, ki se je pričelo v torek.

(Poslanec Fr. Robič) se je v torek pri razpravi o proračunu poljedelskega ministerstva krepko potegnil za ubožani kmečki stan, za katerega se vlada tako malo zmeni. Zahteval je novo domovinsko postavbo, znižanje zemljiškega davka in zdatno državno pomoč za vinogradnike.

(Imenovanje). Štajarski deželni odbor je imenoval doktorja vsega zdravilstva gospoda K. Spitzja zdravnikom na mariborski bolnišnici.

(Častnim občanom) je imenovalo zastopstvo trga Braslovce žalskega župana, gospoda Ivana Hausenbichlerja, vsled zaslug, katere si je stekel župan v mnogem oziru za Savinjsko dolino.

(Odlikovanje). Od kmetijske družbe sta dobila srbirni svetinji gg. potovalni učitelj Ivan Belč in strokovni učitelj A. Stiegler; častno darilo po 40 kron pa gg. Franc Šijanec, nadučitelj pri Sv. Juriju ob Taboru in A. Farčnik, nadučitelj na Polzeli.

(Samomor). V sredo, dne 4. marcija se je popoldne ustrelil v ptujski vojašnici podčastnik 4. pijo-nirskega bataljona, Henrik Harth, iz neznanih vzrokov. Samomorilec je bil na mestu mrtev. Bil je luteran.

(Roparji). V Levcu v žalski fari so prišli h gostilničarju Rojcu v nedeljo, dne 8. marcija po noči roparji ter zahtevali od njega in njegove žene denar, sicer morata umreti. Prestrašena sta jim dala denar, meso in vino, kolikor so mogli nesti. Mož je vsled strahu zbolel. Kdo da so bili, se ne ve.

(Po kaj je hodil v Gradec) dne 19. jan. urednik »Marburgerce«, Hans Kordon? Hotel je govoriti na shodu v proslavo 25letnice nemškega »rajha«; ker pa je komisar Papež shod razpustil, ga je Kordon razžalil. Vsled tega je te dni sodišče Kordona obsodilo na 50 gl. globe. Nekaj Nemcev se je na onem shodu slabše obnašalo, kakor socialisti. Taka je najnovejša nemška »bildunga«.

(Nesreča.) Jožef Gošer, še mlad posestnik v Podgorju pri Slov. Gradcu, je šel dne 2. marcija s hlapcem v gozd podirati bora. Padajoče drevo zlomi vrh drugega bora, kateri posestniku pade na glavo in ga tako težko rani, da je še revež tisti dan umrl.

(Utopljenec.) Dne 3. marcija so blizu Sv. Janža na Dravskem polju iz Drave potegnili Franca Paka, posestnika iz Spodnjega Dupleka. Pravijo, da je zaradi domačega prepira sam rad skočil v vodo.

(Brata postapača.) Brata Nikolaj in Ludovik Marošek, pristojna v Šmartin pri Slov. Gradcu, postopa po raznih avstrijskih deželah ter prosita na račun domače občine pri raznih županih za podporo. Cesarsko namestništvo je zaukazalo, naj se primeta ter pošljeta domov; in naj delata, bi mi rekli.

(Zaprte šole.) V Laporju je bila šola par tednov zaprta zaradi ošpic; pri Sv. Križu nad Mariborom pa še vedno zaradi oslovskega kašlja. Zaradi ošpic je zaprta tudi šola pri Veliki Nedelji.

(Laški župan) je v ponedeljek praznoval 25let-nico svojega županovanja. Pri Horjaku je bilo zbrano mnogo različne gospode. Bilo je seveda vse »tajč«, saj je celjski Stiger laškega župana slavil kot nemškega moža.

(Na sejem v Poličane) so dne 2. marcija pri-gnali 1146 volov, 382 krav in 291 telet. Dobro rejene vole, težke 12 do 14 metarskih centov, so plačevali po 29 do 31 gl. meterski cent.

(Kapela v toplicah na Slatini.) Deželni oū-bor je dovolil napravo stranskih oltarjev v kapeli na Slatini, kar bode deželo stalo štiri sto gold.

(Občinska volitev), ki se je dne 7. febr. 1895
vršila v Št. Janu pri Spodnjem Dravogradu, je še le
zdaj potrjena; celo leto se je rekurz v Gradcu »pajsal«.
Dne 20. febr. t. l. so odborniki izvolili za župana vrlega
Janeza Barth-a, kateri je bil dolgo let načelnik okraj-
nega zastopa slovenjegraškega.

(Tuječ bode zidal slov. solo.) Novo okolisko ljudsko šolo na Laškem bode za 18.600 gld. zidal graški stavbarski mojster Jožef Michel. Šola mora biti do dne 1. oktobra t. l. gotova.

(Trojčke) je dne 9. marca porodila 38letna Marija Poljanec, posestnikova žena v Lazah pri Sv. Lenartu v Slov. gor.

(Bračko spet »obmann!«) Dne 10. marea je novi gornjeradgonski okrajni zastop izvolil svojim načelnikom Fr. Bračka, njegovim namestnikom pa Steinbrennerja, negovskega oskrbnika. Vsled tega je orehovskemu preroku zrastle drugi podbradek.

(Duhovniška sprememba). Č. gospod Matej Tertinek, kaplan pri Sv. Rupertu nad Laskim, pride za provizorja v Pernice.

Društvene. (Mariborska podružnica) sv. Cirila in Metoda je imela v nedeljo redni občni zbor. Izvoljeni so bili gg.: Franc Simonič, prvomestnikom; Franc Korošec, zapisnikarjem; Franc Dolenc, blagajnikom in za namestnike dr. A. Medved, M. Štrkl in A. Bahovec. Po zboru so čitalniški diletanti izvrstno predstavljali veselo igro »Nemški ne znajo«.

(Dijaški kuhinji) v Mariboru so darovali preč.
g. Anton Hajšek, kanonik in dekan v Slov. Bistrici,
5 gld.; č. g. Fr. Hirti, župnik v Slivnici, 2 gld. in č. g.
Gregor Hrastelj, župnik v Selnici, 3 gld.; krušna mati
te dijaške kuhinje, slavna mariborska posojilnica, 350 gld.,
sl. posojilnica v Pišecah 5 gld.

(Zahvala.) Slavna »Družba sv. Mohorja« in slav. »Družba sv. Cirila in Metoda« sta darovali »Kmetijskemu brašnemu društvu« v Krčevini pri Ptaju 40 zanimivih in podučljivih knjig. Za ta blagodušni dar se izreka v imenu odbora najiskrenejša zahvala.

(Vino-rejsko društvo za Slovenske gorice).
Odbor tega društva uljudno vabi vse svoje člane na
dan 15. marca t. l. k Sv. Benediktu v šolsko poslopje.

kjer bode g. J. Belé, potovalni učitelj, učil o vinoreji, kazal, kako se ameriška trta reže, cepi in goji. Začetek bode ob 3. ure popoldne.

Iz drugih krajev. (Papeževa darežljivost). Sv. oče Leon XIII. so te dni dali med rimske ubožce razdeliti 18 tisoč 500 lir, mladenškemu društvu od Sv. Petra pa so za javno kuhinjo darovali 10 tisoč lir.

(Celo mesto zgorelo). Mesto Asperen na Nemškem je popolnoma — 700 hiš — zgorelo. Več oseb je v ognju našlo smrt; na tisoče jih je brez strehe.

(Mlad ponesrečenec). Na Dunaju se je oni dan 9letni solar J. Schwarz, sin nekega vojaškega uradnika, igral z nabasanim revolverjem. Revolver pa se mu po nesreči sproži, in kroglja zadene revčeka v prsi, da je takoj mrtev obležal.

(Dr. Lueger v Gradcu.) Kakor poroča neki graski časnik, pride dne 18. marnija dr. Lueger v Gradec in bode govoril na nekem shodu; na liberalnem gotovo ne.

(Toča in sneg na Dunaju). Dne 7. marmija je sla na Dunaju precej debela toča; v noči od 8. do 9. marmija pa je toliko snega padlo, da je sneg skoro vse telefonske žice pretrgal.

(Na tisto hišo,) v kateri so lavant, skofje več sto let prebivali v Št. Andražu v Labodski dolini, bodo očetje jezuiti pozidali še eno nastropje. Ker je hiša na pešeni zemlji in se je hotela skoro porušiti, se bo morala na lesene stebre dobro podzidati in z železnimi obroči prepasati. Popravljalo se bo dobra tri leta.

Listnica upravníštva. Na vprašanje, če se ima naročnina na naš tjednik takoj spočetka poslati ali ob koncu leta, odgovarjamo ukaz skupno: Že sama beseda „naročnina“ ali „predplata“ jasno izrazuje, da se imajo denarji pravilno naprej pošiljati, in le izvanredno pri neprimožnih, inace pa zanesljivih se nekoliko časa dragovoljno počaka. Zatorej uljudno prosimo one gosp. prijemnike „Slov. Gosp.“, ki so od prejšnjega časa se mi dolgi, naj na poravnanje ne pozabijo čisto. — „Slov. Gospodar“ nikoli ni iskal kake dobičkarije, no, da bi zraven duševnega napora in skrbi svojih sotrudnikov trpel še grotne skode in sicer zaradi, recimo, preveč „pozabljivih“ naročnikov, tega ne more nikdo zahtevati. Prosimo torej spoštljivo, naj se spomnijo sami, katerih se to tiče.

Loterijne številke.

Gradec 7. marcija 1896: 69, 5, 20, 57, 47
Dunaj " " 1, 75, 6, 72, 4

Zahvala in priporočilo.

Gosp. **Alex. Deanino**, zdravnik pri Sv. Trojici v slov. gor., je lani mojo hčer, letos pa mene samega nevarne bolezni in smrti otel. Zahvaljujem se mu torej tem potom javno ter ga priporočam kot izvrstnega in vestnega zdravnika vsem bolnikom v pomoč.

Sv. Trojica, 10. sušca 1896.

Franjo Potočnik,
mizarski mojster.

Razpis službe.

Za zdravstveno okrožje Slatina, obstoječe iz občin Slatina, Sv. Mohor, Brestovec, Sv. Katarina, Plat, Spodnje Sečovo, Sv. Trojica, Nimno, Rankovec, Tokačevo in Kostivnica, s 59 km in 6871 prebivalci, se razpisuje mesto **okrožnega zdravnika**.

Stalna plaća 877 old.

Prošnje se naj pošljejo „zdravstvenega okrožja odboru“ na Slatini do dne 31. marca 1896.

Dokazati se mora v smislu § 15 deželne postave z dne 23. junija 1893 d. zak. in naredb. št. 95 1. avstrijsko državljanstvo; 2. pravica izvrševati zdravniško prakso v Avstriji; 3. moralična neomadeževanost; 4. znanje slovenskega in nemškega jezika. 1-9

V žganjariji
Henrika Witzler-ja,
lesotričca v Gornji Hoči, se vsakovrstno
žganje po jako nizki ceni dobi. 2-18

Kathreiner-
KNEIPHOVA SLADKA KAVA

ie kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.
Svarilo! Zaradi ničrednih po-
narejenih izdelkov je treba paziti
na kavnine zavoje z imenom:
Kathreiner

Za seter:

Jari ječmen, grahorko in
deteljno seme

prodaje po nizki ceni

Maks Robič v Središči.

Singerjev šivalni stroj se prodaja v **Mariboru**,
poštne ulice, št. 4 pri gradljaku. 2-2

Ravnokar je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC,
župnik Framski.

Knjižico prodaje **tiskarna sv. Ciri-
la v Mariboru**. Stane 20 kr., po
pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah.